

विश्वेभिः सोम्यं मधु [३३. १०.] ऐन्द्राग्रस्य ओमासश्चर्षणीधृतः [७. ३३.] विश्वदे-
वस्य ग्रहणे ॥ ४७ ॥

अग्रऽइन्द्र वरुण मित्र देवाः शर्धः प्रयत्न मारुतोत विष्णो ।

उभा नासत्या रुद्रोऽअध ग्राः पूषा भगः सरस्वती जुषन्त ॥ ४८ ॥

प्रतिक्षत्रदृष्टा त्रिष्टुप् मरुत्वतीयपुरोरुक् हे अग्ने हे इन्द्र हे वरुण हे मित्र हे
देवाः हे मारुत (26.) मरुद्गण उतापि हे विष्णो यूयं शर्धः बलं प्रयत्न प्रयत्न
दत्त यमेः शपो लुक् । एवं प्रत्यक्षमुक्त्वा परोक्षमाह उभा नासत्या उभौ नास-
त्यावश्चिनौ रुद्रः अध अथ ग्राः देवपत्न्यः पूषा भगः सरस्वती च जुषन्त जुषन्तां
सेवन्तां हवींषि ॥ ४८ ॥

इन्द्राग्री मित्रावरुणादिति७ स्वः पृथिवीं द्यां मरुतः पर्वतां१॥५७॥अपः ।

हुवे विष्णुं पूषणं ब्रह्मणस्पतिं भगं नु शंसं७ सवितारमृतये ॥ ४९ ॥

वत्सारदृष्टा जगती सशस्त्रमरुत्वतीयपुरोरुक् । इन्द्राग्री मित्रावरुणौ अदितिम्
स्वः आदित्यम् पृथिवीम् द्यां द्युलोकम् मरुतः पर्वतान् अपः विष्णुम् पूषणम्
ब्रह्मणस्पतिम् भगम् शंसं स्तुत्यं सवितारम् एतान् नु क्षिप्रमृतयेऽवनायाहं हुवे
आह्वयामि ॥ ४९ ॥

अस्मे रुद्रा मेरुना पर्वतासो वृत्रहृत्ये भरुतौ सज्जोषाः ।

यः शंसते स्तुवते धायि पञ्च इन्द्रज्येष्ठा अस्मां१॥५८॥अवन्तु देवाः ॥ ५० ॥

पञ्च त्रिष्टुभः आद्या प्रगाथदृष्टा माहेन्द्रपुरोरुक् । यो नरः शंसते शस्त्राणि
शंसति स्तुवते स्तौति स्तोत्राणि प्रकर्षेण जपति पञ्चः प्रार्जितधनः सन् धायि
दधाति हवींषि तान् (27.) अस्मांश्च यज्ञमानान्देवा अवन्तु पान्तु पञ्चः पृषोदरा-
दिः । कीदृशा देवाः अस्मे अस्मासु मेरुना जस आकारः मेरुन्ति सिञ्चन्ति मेरु-
नाः धनादिसेत्तारः । रोदयन्ति शत्रूनिति रुद्राः । पर्वतासः पर्वताणि उत्सवा वि-
द्यन्ते येषां ते पर्वताः उत्सववन्तः पर्वमरुद्द्यां तविति [पा० ५. २. १२२. वा० ११.]
तप्प्रत्ययः । वृत्रहृत्ये वृत्रासुरबधाय भरुतौ भरे संग्रामे हूतिराह्वानम् तत्र स-